

Na podlagi tretjega, petega in šestega odstavka 17. člena, četrtega odstavka 70. člena in osmega odstavka 74. člena ter za izvrševanje 83., 84. in 101. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta uredba v zvezi z zmanjševanjem onesnaževanja okolja zaradi emisije snovi in emisije toplote, ki nastajata pri odvajanju komunalne, industrijske in padavinske odpadne vode ter njihovih mešanic v vode, določa mejne vrednosti emisije snovi in toplote, vrednotenje emisije snovi in toplote, ukrepe preprečevanja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda, ukrepe zmanjševanja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda, druge ukrepe zmanjševanja emisije snovi, pogoje za odvajanje odpadnih voda in obveznosti investitorjev in upravljalcev naprav, ki se nanašajo na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in obratovanje naprave v skladu z:

– Direktivo Sveta z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaženjem z določenimi nevarnimi snovmi (UL L št. 20 z dne 26. 1. 1980, str. 43), zadnjič spremenjeno z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1),

– Direktivo Sveta z dne 22. marca 1982 o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo (UL L št. 81 z dne 27. 3. 1982, str. 29), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 348 z dne 24. 12. 2008, str. 84),

– Direktivo Sveta z dne 26. septembra 1983 o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti v zvezi z izpustom kadmija (UL L št. 291 z dne 24. 10. 1983, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 348 z dne 24. 12. 2008, str. 84),

– Direktivo Sveta z dne 8. marca 1984 o mejnih vrednostih in zahtevah glede kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki ne uporablja kloralkalne elektrolize (UL L št. 74 z dne 17. 3. 1984, str. 49), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 348 z dne 24. 12. 2008, str. 84),

– Direktivo Sveta z dne 9. oktobra 1984 o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju heksaklorocikloheksana (UL L št. 274 z dne 17. 10. 1984, str. 11), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 348 z dne 24. 12. 2008, str. 84),

– Direktivo Sveta z dne 12. junija 1986 o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS (UL L št. 181 z dne 4. 7. 1986, str. 16), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 348 z dne 24. 12. 2008, str. 84),

– Direktivo Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L št. 135 z dne 30. 5. 1991, str. 40), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1),

– Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES,

2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 114),

– Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/11/ES z dne 15. februarja 2006 o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti (UL L št. 64 z dne 4. 3. 2006, str. 52),

– Direktivo 2006/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o kakovosti sladkih voda, ki jih je treba zavarovati ali izboljšati, da se omogoči življenje rib (UL L št. 264 z dne 25. 9. 2006, str. 20), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1) in

– Direktivo 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L št. 372 z dne 27. 12. 2006, str. 19).

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za ravnanje z odpadno vodo iz objektov in naprav, razen če za posamezno vrsto objektov, naprav, posamezno onesnaževalo v odpadni vodi ali onesnaževala v odpadni vodi iz posameznih vrst naprav ali za posamezen del okolja ali posamezno območje, določeno kot degradirano okolje, poseben predpis mejnih vrednosti emisije snovi, mejnih vrednosti emisije toplote, vrednotenja emisije snovi ali toplote ali drugih posameznih vprašanj ne ureja drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za parametre onesnaženosti, za katere se v skladu s prilogo 2, ki je sestavni del te uredbe, uporabljata točki (l) in (t), točki (l) in (t) uporabljata tudi pri napravah, ki odvajajo industrijsko odpadno vodo in so urejene s posebnimi predpisi iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se parametra onesnaženosti kemijska potreba po kisiku in strupenost ne upoštevata pri odvajanju kopalne vode iz bazena, če gre za praznjenje bazena, pri katerem se za polnilno vodo v skladu s predpisom, ki ureja minimalne higienske zahteve, ki jih morajo izpolnjevati kopališča in kopalna voda v bazenih, uporablja morska voda, pri prvih meritvah in meritvah obratovalnega monitoringa pa se namesto parametra kemijska potreba po kisiku (v nadaljnjem besedilu: KPK) upošteva parameter celotni organski ogljik.

3. člen

(izjeme)

(1) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za ravnanje s:

1. tekočimi odpadki iz naprav za proizvodnjo titanovega dioksida,

2. padavinsko odpadno vodo, ki nastaja pri obratovanju kamnolomov,

3. odpadno vodo, ki nastaja pri:

– poglabljanju morskega ali rečnega dna,

– obratovanju ladij v notranjih morskih vodah,

– odmetavanju odpadkov z ladij v notranjih morskih vodah,

– opravljanju kmetijske dejavnosti in se uporablja kot organsko gnojilo na kmetijskih površinah v skladu s predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov,

– odkopu naplavljenega rečnega gramoza, če nastaja pri pranju gramoza na vodnih zemljiščih, in

– opravljanju nalog v zvezi z varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za:

– emisijo radioaktivnih snovi pri odvajanju odpadnih voda iz naprav in

– emisijo toplote pri vračanju podzemne vode po uporabi za ogrevanje ali hlajenje objektov v isti vodonosnik.

4. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. blato je preostalo obdelano ali neobdelano blato iz komunalnih ali skupnih čistilnih naprav ali iz drugih čistilnih naprav in preostalo blato iz obstoječih greznic ter drugih podobnih naprav za čiščenje odpadnih voda;

2. čezmerno obremenjeno vodno telo je vodno telo, ki je čezmerno obremenjeno v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih ali podzemnih voda;

3. čistilna naprava je naprava za čiščenje odpadne vode, ki zmanjšuje ali odpravlja njeno onesnaženost;

4. čistilna naprava padavinske odpadne vode je naprava za fizikalno, kemijsko, fizikalno-kemijsko ali biološko čiščenje padavinske odpadne vode, ki zmanjšuje ali odpravlja njeno onesnaženost;

5. ekološki tip površinske vode je tip, določen v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih voda;

6. emisija toplote v vode (v nadaljnjem besedilu: emisija toplote) je oddajanje toplote pri odvajanju odpadne vode iz posamezne naprave neposredno v vode in se izraža kot emisijski delež oddane toplote;

7. emisijski delež oddane toplote je dnevno povprečje razmerja med močjo toplote, ki jo pri odvajanju odpadne vode oddaja naprava neposredno v tekoče celinske vode, in toplotno močjo, ki je potrebna, da bi se voda v vodotoku na mestu iztoka odpadne vode, ko je popolnoma premešana z odpadno vodo, segrela za:

– 1,5 °C nad svojo naravno temperaturo, če gre za salmonidne vode iz predpisa, ki ureja določitev odsekov površinskih voda, pomembnih za življenje sladkovodnih vrst rib, in

– 3 °C, če gre za vode, ki niso vode iz prejšnje alineje;

8. emisijski faktor obremenjevanja pri odvajanju odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: emisijski faktor) je razmerje med količino snovi v odpadni vodi in maso izdelka ali surovine;

9. industrijska čistilna naprava je čistilna naprava za čiščenje industrijske odpadne vode ene ali več naprav, v katerih poteka isti ali več različnih tehnoloških postopkov. Če se industrijska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo, je industrijska čistilna naprava namenjena predčiščenju industrijske odpadne vode;

10. industrijska odpadna voda je odpadna voda, ki nastaja v industriji, obrtni ali obrti podobni ali drugi gospodarski dejavnosti in po nastanku ni podobna komunalni odpadni vodi. Industrijska odpadna voda je tudi:

– odpadna voda, ki nastaja pri opravljanju kmetijske dejavnosti,

– mešanica industrijske odpadne vode s komunalno ali padavinsko odpadno vodo ali z obema, če gre za komunalno ali padavinsko odpadno vodo, ki nastaja na območju iste naprave, in se pomešane odpadne vode po skupnem iztoku odvajajo v javno kanalizacijo ali v vode,

– odpadna voda, ki se zbira in odteka iz obratov ali naprav za predelavo, skladiščenje ali odstranjevanje odpadkov ali s funkcionalnih prometnih površin ob teh objektih in napravah, ter

– hladilna odpadna voda;

11. izpust snovi v vode (v nadaljnjem besedilu: emisija snovi) je emisija onesnaževala v vode ali javno kanalizacijo, ki nastaja pri odvajanju odpadne vode in se izraža s:

– parametri onesnaženosti odpadne vode,

– količino snovi,

– emisijskim faktorjem ali

– učinkom čiščenja čistilne naprave;

12. izredne razmere so posledica okoliščin, ki so nastale zaradi višje sile in jih razumno ni bilo mogoče predvideti, se jim izogniti ali jih ublažiti, kakor so na primer naravne nesreče ali izredni meteorološki ali hidrološki pojavi (izjemno močne padavine, izjemno velike poplave ali zelo dolge suše), ali izredne okoliščine zaradi okvar ali nesreč, ki jih razumno ni bilo mogoče predvideti;

13. iztok je vodni objekt v skladu s predpisom, ki ureja določitev vodne infrastrukture, in je del naprave, po katerem se odvaja odpadna voda;

14. javna kanalizacija je kanalizacija, skupaj s čistilno napravo, ki zaključuje to kanalizacijo, ki je kot javna infrastruktura lokalnega pomena namenjena izvajanju občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode;

15. kanalizacija je sistem kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških sklopov in naprav, povezanih v kanalizacijsko omrežje, po katerem se zagotavlja odvajanje odpadne vode iz objektov ter ločeno od nje ali skupaj z njo tudi odvajanje padavinske odpadne vode s streh ali z utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin objektov;

16. količina snovi v odpadni vodi (v nadaljnjem besedilu: količina snovi) je masa pri odvajanju odpadnih voda izpuščenih snovi v določenem obdobju;

17. komunalna čistilna naprava je naprava za čiščenje komunalne odpadne vode ali za čiščenje mešanice komunalne odpadne vode z industrijsko ali padavinsko odpadno vodo ali obema, ki zmanjšuje ali odpravlja njeno onesnaženost;

18. komunalna odpadna voda je odpadna voda, ki nastaja v bivalnem okolju gospodinjstev zaradi rabe vode v sanitarnih prostorih, pri kuhanju, pranju in drugih gospodinjstevskih opravilih. Komunalna odpadna voda je tudi odpadna voda, ki:

- nastaja v objektih v javni rabi ali pri drugih dejavnostih, če je po nastanku in sestavi podobna vodi po uporabi v gospodinjstvu, ali

- nastaja kot industrijska odpadna voda v proizvodnji ali storitveni ali drugi dejavnosti ali mešanica te odpadne vode s komunalno ali padavinsko odpadno vodo, če je po naravi in sestavi podobna odpadni vodi po uporabi v gospodinjstvu, njen povprečni dnevni pretok ne presega 15 m³/dan, njena letna količina ne presega 4 000 m³, obremenjevanje okolja zaradi njenega odvajanja ne presega 50 PE in pri kateri za nobeno od onesnaževal letna količina ne presega mejnih vrednosti letnih količin onesnaževal, določenih v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe;

19. kopalna sezona je obdobje koledarskega leta, določeno s predpisom, ki ureja podrobnejše kriterije za ugotavljanje kopalnih voda;

20. kopalne vode so vode iz predpisa, ki ureja upravljanje kakovosti kopalnih voda;

21. kvalificirani trenutni vzorec odpadne vode je vzorec v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda ter pogoje za njegovo izvajanje (v nadaljnjem besedilu: predpis o obratovalnem monitoringu odpadnih voda);

22. ločevalnik maščob je naprava za čiščenje odpadne vode z izločanjem maščob rastlinskega ali živalskega izvora po standardu SIST EN 1825;

23. lovilnik olj je naprava za čiščenje odpadne vode z izločanjem lahkih tekočin po standardu SIST EN 858;

24. mala komunalna čistilna naprava je komunalna čistilna naprava z zmogljivostjo, manjšo od 2 000 PE;

25. mejna vrednost emisije snovi je vrednost, na podlagi katere se vrednoti emisija snovi in ugotavlja čezmerna obremenitev okolja zaradi emisije snovi v javno kanalizacijo ali v vode pri odvajanju odpadne vode in se izraža kot:

- mejna vrednost parametra onesnaženosti odpadne vode,

- mejna vrednost letne količine onesnaževala,

- mejna vrednost učinka čiščenja odpadne vode ali

- mejni emisijski faktor;

26. mejna vrednost emisije toplote je vrednost, na podlagi katere se vrednoti emisija toplote in čezmerna obremenitev okolja zaradi emisije toplote v javno kanalizacijo ali v vode pri odvajanju odpadne vode in se izraža kot:

- mejna vrednost temperature ali

- mejni emisijski delež oddane toplote;

27. mešanica odpadnih voda je mešanica komunalne ali padavinske odpadne vode ali obeh z industrijsko odpadno vodo ali mešanica industrijskih odpadnih voda;

28. naprava je nepremična ali premična tehnološka enota, v kateri poteka določen tehnološki postopek in na isti lokaciji z njim drugi neposredno tehnološko povezani postopki, ki povzročajo pri odvajanju industrijske odpadne vode onesnaževanje voda. Naprave so tudi ločevalniki maščob, lovilniki olj, komunalne in skupne čistilne naprave ter čistilne naprave padavinske odpadne vode ter objekti iz predpisa, ki ureja klasifikacijo vrst objektov in objekte državnega pomena, v katerih poteka določen tehnološki postopek in na isti lokaciji z njim drugi neposredno tehnološko povezani postopki, ki povzročajo pri odvajanju odpadne vode onesnaževanje voda;

29. neposredno odvajanje v podzemne vode je vnos onesnaževal v podzemno vodo brez precejjanja skozi zemlino ali kamnine, ki so pod površjem tal;

30. neposredno odvajanje v površinske vode (v nadaljnjem besedilu: neposredno odvajanje v vode) je vnos onesnaževal v površinsko vodo;

31. območje poselitve je območje iz operativnega progama odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, določeno v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav;

32. obstoječi iztok je iztok, ki je bil zgrajen pred uveljavitvijo te uredbe in se je na dan uveljavitve te uredbe po njem odpadna voda odvajala v vode;

33. obstoječa greznica je greznica iz predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

34. obstoječa naprava je naprava, ki je bila zgrajena pred uveljavitvijo te uredbe ali je obratovala na dan uveljavitve te uredbe, in naprava, za katero je bilo pred uveljavitvijo te uredbe pridobljeno pravnomočno okoljevarstveno soglasje, okoljevarstveno dovoljenje ali gradbeno dovoljenje, razen če gre za večjo spremembo v obratovanju naprave iz 52. točke tega člena;

35. odpadna voda je voda, ki se po uporabi ali kot posledica padavin onesnažena odvaja v javno kanalizacijo ali vode. Odpadna voda je lahko komunalna, industrijska ali padavinska odpadna voda;

36. okoljski standard kakovosti je okoljski standard kakovosti ali standard kakovosti v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih ali podzemnih voda, in je izražen kot letna povprečna vrednost onesnaževala v vodi za dobro kemijsko ali dobro ekološko stanje površinskih voda ter za dobro kemijsko stanje podzemnih voda. Za splošne fizikalno-kemijske parametre je okoljski standard kakovosti za površinske vode določen glede na ekološki tip površinske vode;

37. padavinska odpadna voda je odpadna voda, ki kot posledica meteornih padavin onesnažena odteka z utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin v vode ali se odvaja v javno kanalizacijo, razen če gre za površine iz tretje alineje 10. točke tega člena;

38. parameter onesnaženosti odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: parameter onesnaženosti) je po predpisanem merilnem postopku izmerjena temperatura, pH-vrednost, obarvanost, strupenost, biološka razgradljivost, mikrobiološka onesnaženost, koncentracija snovi ali podobna lastnost odpadne vode;

39. populacijski ekvivalent (v nadaljnjem besedilu: PE) je enota za obremenjevanje vode, izražena z biokemijsko potrebo po kisiku (v nadaljnjem besedilu: BPK(5)). 1 PE je enak 60 g BPK(5) na dan;

40. posredno odvajanje v podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: posredno odvajanje v vode) je vnos onesnaževal na površje tal ali s ponikanjem v tla, od koder onesnaževala pronicajo skozi neomočene sedimente ali kamnine v podzemne vode;

41. prednostne snovi, prednostne nevarne snovi in druga ter posebna onesnaževala so snovi iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda;

42. prispevno območje kopalne vode je območje v skladu s predpisom, ki ureja upravljanje kakovosti kopalnih voda;

43. razpršeno odvajanje padavinske odpadne vode je odvajanje padavinske odpadne vode z utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin objektov s prelivanjem čez njihove mejne robove ali preko posamičnih iztokov ali preko jarkov za zbiranje in odvajanje padavinske odpadne vode s teh površin;

44. razredčevanje je združevanje dveh ali več vrst odpadnih voda ali združevanje odpadnih voda z drugimi vodami pred iztokom, da bi z mešanjem voda dosegli zmanjšanje koncentracije snovi ali emisijskega deleža oddane toplote v odpadnih vodah;

45. referenčni odsek je odsek vodotoka ali naravno jezero, pomembno za določitev za tip površinske vode značilnih referenčnih razmer v skladu s predpisom, ki določa načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja;

46. reprezentativni vzorec odpadne vode je vzorec v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda;

47. skupna čistilna naprava je naprava za čiščenje mešanice odpadnih voda, pri kateri delež obremenitve čistilne naprave, ki jo povzroča industrijska odpadna voda iz ene ali več istovrstnih naprav, presega 40 %, merjeno s KPK;

48. srednji mali pretok vodotoka je aritmetično povprečje najnižjih letnih vrednosti srednjega dnevnega pretoka vodotoka v daljšem opazovalnem obdobju. Srednji mali pretok se izraža v L/s in se izračuna na naslednji način:

49. trenutni vzorec odpadne vode je vzorec v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda;

50. učinek čiščenja čistilne naprave je razmerje, izraženo v %, med količino snovi, izločeno pri čiščenju odpadne vode, in količino te snovi v odpadni vodi pred njenim čiščenjem na čistilni napravi;

51. upravljavec objekta je povzročitelj obremenitve okolja, ki upravlja objekt, kjer nastaja odpadna voda;

52. večja sprememba v obratovanju naprave je:

a) poseg v napravo, ki bistveno spremeni glavne tehnične značilnosti ali zmogljivost naprave tako, da se za več kakor 25 % spremeni najmanj ena od naslednjih vrednosti, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju:

- proizvodna zmogljivost naprave,
- največja letna količina odpadnih voda na iztoku iz naprave,
- največja letna količina onesnaževal v odpadni vodi iz naprave,
- mejna vrednost emisije snovi ali emisije toplote,
- največji šesturni povprečni pretok ali
- največja dnevna količina odpadne vode ali

b) poseg v napravo, ki spremeni iztok odpadnih voda tako, da se odpadna voda odvaja v drugo vodno telo ali pride do priklopa ali odklopa od javne kanalizacije,

c) sprememba tehnološkega postopka v napravi, ki:

- vzpostavi nove tehnologije čiščenja ali
- spremeni vhodne surovine, pomožna sredstva ali produkte, ki povzročijo spremembo sestave odpadnih voda tako, da je treba spremeniti obseg meritev parametrov onesnaženosti pri izvajanju obratovalnega monitoringa, ali

d) pri postopnem izvajanju posegov ali sprememb tisti poseg ali sprememba tehnološkega postopka, ki spremeni glavne tehnične značilnosti ali zmogljivost naprave ali iztok odpadnih voda ali spremembo tehnološkega postopka tako, da skupni učinki vseh sprememb dosežejo vrednost večje spremembe iz te točke;

53. vodni objekt je objekt iz predpisa, ki ureja določitev vodne infrastrukture, kakor so na primer mlinščica, dovodni ali odvodni kanal, umetno jezero, zadrževalnik;

54. vodotok je stalno tekoča celinska površinska voda, ki izvira iz naravnih virov in teče v naravnih ali reguliranih strugah, ter zajezena celinska voda, v kateri pride zaradi vodne zapore, hidroelektrarne ali jezu do upočasnitve vodnega toka, vendar zadrževalni čas vode zaradi zaježitve ni daljši od petih dni, pri čemer je zadrževalni čas količnik med prostornino zajezene vode in srednjim malim pretokom zajezene celinske vode. Za vodotok se šteje tudi namakalni ali melioracijski jarek, drenažni jarek ali drug objekt za osuševanje zemljišč, mlinščica ali drug vodni objekt (na primer kanal, namenjen razbremenjevanju visokih voda, dovodni ali odvodni kanal), če je določen kot samostojno vodno telo površinske vode v skladu s predpisi, ki urejajo vode;

55. vplivno območje kopalnih voda je območje v skladu s predpisom, ki ureja upravljanje kakovosti kopalnih voda;

56. vrednost praga je letna povprečna vrednost onesnaževala v vodi za dobro kemijsko stanje podzemnih voda v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

57. zadrževalni čas je čas zadrževanja odpadne vode na čistilni napravi, izračunan kot količnik med prostornino bazenov in dnevnim pretokom na vtoku, pri čemer se povratni tokovi ne štejejo za dotok odpadne vode;

58. zadrževalnik je objekt ali več objektov za izravnavanje sunkovitih in povečanih odtokov odpadne vode posredno ali neposredno v vode, čistilno napravo ali v javno kanalizacijo;

59. znatno povečanje vsebnosti kateregakoli onesnaževala, ki se odvaja z odpadno vodo, v vodotoku (v nadaljnjem besedilu: znatno povečanje) je:

a) za parameter onesnaženosti, za katerega je v predpisu, ki ureja stanje površinskih voda, določen okoljski standard kakovosti ali mejna vrednost za razvrščanje v razrede ekološkega stanja ali ekološkega potenciala, povečanje vsebnosti onesnaževala v vodotoku glede na vsebnost onesnaževala na mestu vzorčenja gorvodno od iztoka ali glede na vsebnost onesnaževala na delu vodotoka, kjer ni vpliva odvajanja odpadne vode, ki spremeni razvrstitev vodnega telesa ali dela vodnega telesa za razred ali več razredov ekološkega ali kemijskega stanja navzdol,

b) za parameter onesnaženosti, ki ni parameter onesnaženosti iz prejšnje točke, povečanje vsebnosti onesnaževala v vodotoku zaradi odvajanja odpadne vode, ki je enako ali večje od:

– 100 %, če gre za parametre onesnaženosti iz predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav, ali

– 50 %, če gre za parametre onesnaženosti, ki niso parametri iz prejšnje alineje;

60. živalski stranski proizvod je živalski stranski proizvod v skladu s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi.

II. MEJNE VREDNOSTI IN PRAVILA RAVNANJA

2.1 Mejna vrednost emisije snovi

5. člen

(mejne vrednosti parametrov onesnaženosti)

(1) Mejne vrednosti parametrov onesnaženosti industrijske odpadne vode so za onesnaževala iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, ter za splošne, ekotoksikološke in mikrobiološke parametre iz priloge 2 te uredbe pri neposrednem in posrednem odvajanju v vode in pri odvajanju v javno kanalizacijo, določene v prilogi 2 te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se pri odvajanju industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo na podlagi mnenja upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju določi:

– mejne vrednosti neraztopljenih snovi, aluminija, železa in vsote anionskih in neionskih tenzidov kot vrednost, pri kateri ni škodljivega vpliva na objekte javne kanalizacije ali obratovanje čistilne naprave, ali

– mejno vrednost obarvanosti kot vrednost, pri kateri obarvanost iztoka iz komunalne ali skupne čistilne naprave, v kateri se čisti obarvana industrijska odpadna voda, ne presega mejne vrednosti obarvanosti pri neposrednem ali posrednem odvajanju v vode.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko pri odvajanju industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju določi:

1. največjo vrednost koncentracije amonijevega dušika, sulfatov, usedljivih snovi in težkohlapih lipofilnih snovi, ki je večja od predpisane mejne vrednosti teh parametrov onesnaženosti, če:

– sta vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priloženi mnenji upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave, da predlaganemu odvajanju industrijske odpadne vode ne nasprotujeta, in

– upravljavec javne kanalizacije in upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave v svojem mnenju opredelita največjo vrednost koncentracije teh parametrov onesnaženosti, pri kateri ni škodljivega vpliva na objekte javne kanalizacije ali na obratovanje komunalne ali skupne čistilne naprave, ali

2. najnižjo stopnjo biološke razgradljivosti, ki je nižja od predpisane mejne vrednosti biološke razgradljivosti, če:

– je iz vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja razvidno, da je pri običajnem razredčevanju odpadne vode na komunalni ali skupni čistilni napravi stopnja biološke razgradljivosti, izražena z vrednostjo KPK ali TOC, najmanj 80 % stopnje razgradnje odpadnih voda na čistilni napravi, in

– sta vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priloženi mnenji upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave, da predlaganemu odvajanju industrijske odpadne vode ne nasprotujeta.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko pri odvajanju industrijske odpadne vode na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju določi mejne vrednosti parametrov onesnaženosti, ki so večje od predpisanih mejnih vrednosti teh parametrov, če:

– gre za napravo iz četrtega odstavka 14. člena te uredbe,

– gre za odvajanje biološko razgradljive industrijske odpadne vode, ki se odvaja iz naprave iz predpisa, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov, ali predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav, in

– upravljavec čistilne naprave v mnenju iz šeste alineje četrtega odstavka 14. člena te uredbe opredeli največjo mejno vrednost teh parametrov onesnaženosti, pri kateri ni škodljivega vpliva na objekte ali na obratovanje čistilne naprave.

(5) Mejne vrednosti parametrov onesnaženosti komunalne odpadne vode so za onesnaževala iz priloge 1 te uredbe, ki se odvajajo s komunalno odpadno vodo ali se na komunalni čistilni napravi čistijo industrijske odpadne vode, ki taka onesnaževala vsebujejo, določene v prilogi 2 te uredbe.

(6) Mejne vrednosti parametrov onesnaženosti mešanice odpadnih voda iz skupne čistilne naprave so za onesnaževala iz priloge 1 te uredbe, ki se odvajajo z mešanico odpadnih voda iz skupne čistilne naprave ali se na skupni čistilni napravi čistijo industrijske odpadne vode, ki tako onesnaževala vsebujejo, določene v prilogi 2 te uredbe.

(7) Za posamezno napravo se lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za parametre onesnaženosti, ki se izražajo kot koncentracija snovi in so zanje s posebnimi predpisi iz prvega odstavka 2. člena te uredbe določene mejne vrednosti emisije snovi, določi mejne vrednosti emisije snovi mešanice odpadnih voda na način iz 3. točke priloge 2 te uredbe, če gre za:

- odpadno vodo iz skupne čistilne naprave,
- odpadno vodo iz industrijske čistilne naprave, na kateri se izvaja čiščenje ali predčiščenje industrijske odpadne vode iz več naprav, v katerih poteka več različnih tehnoloških postopkov, ali
- mešanico industrijskih odpadnih voda, ki se odvaja po skupnem iztoku, če ta voda zaradi tehničnih razlogov ni mogoče obravnavati kot industrijsko odpadno vodo posamezne naprave.

(8) Za posamezno napravo ali posamezen iztok iz naprave se lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za posamezen parameter onesnaženosti določi mejna vrednost, ki je strožja od mejne vrednosti iz prvega do sedmega odstavka tega člena ali mejne vrednosti v skladu s posebnim predpisom iz prvega odstavka 2. člena te uredbe, če:

- se ugotovi, da gre za neposredno odvajanje v vodotok in bi odvajanje odpadne vode z vsebnostjo onesnaževal na ravni teh mejnih vrednosti povzročilo znatno povečanje,
- gre za posredno odvajanje v vode in je iz dokumentacije, priložene vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, razvidno, da se s tem vplivi obravnavanega odvajanja odpadne vode zmanjšajo na sprejemljivo raven.

(9) Povečanje vsebnosti onesnaževala v vodotoku glede na vsebnost tega onesnaževala gorvodno od iztoka ali na območju, kjer ni vpliva odvajanja odpadne vode, se v primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka izračuna na način iz 4. točke priloge 2 te uredbe.

(10) Mejna vrednost iz osmega odstavka tega člena se določi na način iz priloge 2 te uredbe, ki je predpisan za neposredno odvajanje v vodotok s prispevno površino, manjšo od 10 km².

6. člen

(mejne vrednosti letnih količin onesnaževal)

(1) Mejna vrednost letne količine posameznega onesnaževala v industrijski odpadni vodi iz posamezne naprave ali v mešanici odpadnih voda iz skupne čistilne naprave se pri neposrednem odvajanju v vodotok določi za onesnaževalo, ki je za posamezno napravo vključeno v program obratovalnega monitoringa, in sicer v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje naprave za skupno količino tega onesnaževala, izpuščenega iz vseh iztokov iz naprave v isti vodotok, na podlagi naslednjega izračuna:

$$MVLK = 31,5 \cdot (0,15 \cdot OSK \cdot sQnp),$$

pri čemer je:

- MVLK: mejna vrednost letne količine posameznega onesnaževala, ki je za posamezno napravo vključeno v program meritev obratovalnega monitoringa, določenega v okoljevarstvenem dovoljenju, izražena v kg/leto,
- OSK: okoljski standard kakovosti za vodotok na mestu iztoka odpadne vode v vodotok ali za parametre onesnaženosti industrijske odpadne vode, ki se vrednotijo pri ugotavljanju ekološkega stanja površinskih voda, za prvi dolvodni ekološki tip vodotoka, če vodotok na mestu iztoka ni razvrščen v ekološki tip,
- sQnp: srednji mali pretok vodotoka na mestu iztoka industrijske odpadne vode v vodotok, izražen v L/s.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se mejna vrednost letne količine posameznega onesnaževala v industrijski odpadni vodi iz posamezne naprave ali v mešanici odpadnih voda iz skupne čistilne naprave pri neposrednem odvajanju v vodotok ne določa za nitratni dušik, KPK, BPK(5), tenzide, celotni fosfor in sulfate.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v okoljevarstvenem dovoljenju določi mejna vrednost letne količine posameznega onesnaževala v industrijski odpadni vodi iz posamezne naprave ali v mešanici odpadnih voda iz skupne čistilne naprave, ki je manj stroga od vrednosti iz prvega odstavka tega člena, če to onesnaževalo ni prednostna snov in je iz vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja razvidno, da je:

- za tehnološki postopek v napravi uporabljena najboljša razpoložljiva tehnika,
- vodotok, v katerega se odvaja odpadna voda, voda 1. reda v skladu z zakonom, ki ureja vode, s prispevno površino, večjo od 100 km², in
- vsota mejnih vrednosti letnih količin posameznih onesnaževal, odvedenih v vodno telo vodotoka z odvajanjem odpadne vode iz vseh naprav, ki odpadno vodo odvajajo v to vodno telo, ni večja od:

$$MVLK_{vsota} = 31,5 \cdot (0,3 \cdot OSK \cdot sQnp),$$

pri čemer je:

– MVLKvsota: največja vrednost vsote mejnih vrednosti letnih količin posameznega onesnaževala, odvedenega v vodno telo vodotoka, izražena v kg/leto,

– sQnp: srednji mali pretok vodotoka na mestu dolvodne meje vodnega telesa, izražen v L/s.

2.2 Mejna vrednost emisije toplote

7. člen

(mejna vrednost temperature)

Mejna vrednost temperature industrijske odpadne vode je določena v prilogi 2 te uredbe.

8. člen

(mejni emisijski delež oddane toplote)

(1) Mejni emisijski delež oddane toplote pri odvajanju industrijske odpadne vode je:

– 0,8 pri odvajanju v odsek vodotoka, ki je s predpisom, ki ureja določitev odsekov površinskih voda, pomembnih za življenje sladkovodnih vrst rib, določen kot ciprinidna voda,

– 0,6 pri odvajanju v odsek vodotoka, ki je s predpisom iz prejšnje alineje določen kot salmonidna voda, in

– 1 pri odvajanju v odsek vodotoka, ki ni odsek vodotoka iz prve ali druge alineje tega odstavka.

(2) Mejni emisijski delež oddane toplote iz prejšnjega odstavka velja za vrednotenje emisijskih deležev oddane toplote, ki so izračunani za srednji mali pretok vodotoka na mestu iztoka industrijske odpadne vode.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju določi, da se pri odvajanju industrijske odpadne vode v vodotok emisijski delež oddane toplote izračunava za dnevno povprečje vsakokratnega dejanskega pretoka vodotoka, če je zagotovljeno trajno merjenje pretoka vodotoka na mestu iztoka industrijske odpadne vode v vodotok.

(4) Ne glede na mejno vrednost temperature iz prejšnjega člena se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju določi največjo vrednost temperature odpadne vode, ki je večja od predpisane mejne vrednosti, če je iz vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja razvidno, da se odpadna voda odvaja v vodotok, ki ni vodotok iz prve ali druge alineje prvega odstavka tega člena in da mejni emisijski delež oddane toplote, določen v tretji alineji prvega odstavka tega člena, ni presežen.

2.3 Vrednotenje emisije snovi in toplote

9. člen

(mesto meritve emisije snovi in toplote)

(1) Emisija snovi in toplote se merita na iztoku odpadne vode iz naprave, komunalne ali skupne čistilne naprave ali na iztoku iz zadrževalnika, lovilnika olj ali čistilne naprave padavinske odpadne vode, brez predhodnega razredčevanja odpadne vode.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se emisija snovi in toplote za industrijsko odpadno vodo merita na iztoku iz naprave pred njenim mešanjem s komunalnimi, padavinskimi ali drugimi odpadnimi vodami, razen če:

– gre za mešanico odpadnih voda iz sedmega odstavka 5. člena te uredbe ali

– se v okoljevarstvenem dovoljenju določi drugo mesto meritve emisije toplote in pH-vrednosti po mešanju industrijske odpadne vode s komunalnimi, padavinskimi ali drugimi industrijskimi odpadnimi vodami.

(3) Meritve emisije snovi in toplote se izvajajo na stalnih merilnih mestih, urejenih v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda. Ureditev in vzdrževanje stalnega merilnega mesta zagotovi investitor, lastnik ali upravljavec naprave ali objekta.

10. člen

(vrednotenje emisije snovi in toplote)

(1) Emisija snovi in toplote se vrednotita za vsak iztok iz naprave posebej.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se emisija snovi za letno količino posameznega onesnaževala vrednoti za vse iztoke iz naprave skupaj.

(3) Emisija snovi ali toplote v posamezni meritvi presega predpisane mejne vrednosti, če so izmerjene ali izračunane vrednosti parametrov

onesnaženosti, s katerimi se izraža emisija snovi ali toplote, večje od mejnih vrednosti emisije snovi iz 5. člena te uredbe in mejnih vrednosti emisije toplote iz 7. ali 8. člena te uredbe ali če je izmerjena vrednost biološke razgradljivosti manjša od predpisane mejne vrednosti tega parametra onesnaženosti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek vrednost temperature posameznega reprezentativnega ali kvalificiranega trenutnega vzorca odpadne vode presega predpisano mejno vrednost, če je delež pri odvzemu tega vzorca izmerjenih vrednosti temperatur, ki so večje od mejne vrednosti temperature iz prejšnjega odstavka, večji od 0,2.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena pH-vrednost posameznega reprezentativnega ali kvalificiranega trenutnega vzorca odpadne vode presega predpisano mejno vrednost, če je delež pri odvzemu tega vzorca izmerjenih pH-vrednosti, ki so zunaj intervala, predpisanega z mejnimi vrednostmi iz tretjega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: predpisani interval), večji od 0,2.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena izmerjena vrednost mikrobioloških parametrov presega predpisane mejne vrednosti, če je izmerjena vrednost posameznega mikrobiološkega parametra večja od mejne vrednosti iz tretjega odstavka tega člena.

11. člen

(ugotavljanje čezmerne obremenitve)

(1) Naprava z odvajanjem industrijske odpadne vode čezmerno obremenjuje okolje, če:

1. od celotnega števila zaporednih meritev, določenega s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda:

– več kakor 20 % izmerjenih vrednosti temperatur trenutnih vzorcev industrijske odpadne vode presega predpisano mejno vrednost temperature ali ena od njih za več kakor 50 % presega to mejno vrednost,

– več kakor 20 % vrednosti temperatur reprezentativnih ali kvalificiranih trenutnih vzorcev odpadne vode presega predpisano mejno vrednost temperature ali je pri enem od njih delež pri odvzemu tega vzorca izmerjenih vrednosti temperatur, ki so večje od mejne vrednosti temperature, večji od 0,5,

– več kakor 20 % izmerjenih pH-vrednosti trenutnih vzorcev odpadne vode odstopa od predpisanega intervala ali ena od njih za več kakor 0,3 enote odstopa od predpisanega intervala,

– več kakor 20 % pH-vrednosti reprezentativnih ali kvalificiranih trenutnih vzorcev odpadne vode odstopa od predpisanega intervala ali je pri enem od njih delež pri odvzemu tega vzorca izmerjenih pH-vrednosti, ki so zunaj predpisanega intervala, večji od 0,5,

– več kakor 20 % izmerjenih vrednosti strupenosti presega predpisano mejno vrednost strupenosti ali ena od njih za več kakor dve enoti presega to mejno vrednost,

– več kakor 20 % izmerjenih vrednosti biološke razgradljivosti ne dosega predpisane mejne vrednosti biološke razgradljivosti,

– več kakor 20 % izmerjenih vrednosti kateregakoli drugega parametra onesnaženosti presega predpisano mejno vrednost tega parametra ali

– ena od izmerjenih vrednosti kateregakoli drugega parametra onesnaženosti za več kakor 50 % presega predpisano mejno vrednost tega parametra,

2. letna količina onesnaževala, za katero se določa mejna vrednost letne količine, presega predpisano mejno vrednost letne količine ali

3. emisijski delež oddane toplote presega predpisani mejni emisijski delež oddane toplote in zaradi take emisije toplote v vodotok za ta vodotok na mestu popolnega premešanja z odpadno vodo, letno:

– več kakor 2 % dnevnih povprečij emisijskih deležev oddane toplote presega predpisano mejno vrednost emisijskega deleža oddane toplote,

– eno od dnevnih povprečij temperature vodotoka presega 21,5 °C, če gre za salmonidne vode,

– eno od dnevnih povprečij temperature vodotoka presega 28 °C, če gre za ciprinidne vode, ali

– eno od dnevnih povprečij temperature vodotoka presega 10 °C v času drstenja za tiste vrste rib, ki potrebujejo za svojo reprodukcijo hladno vodo.

(2) Komunalna ali skupna čistilna naprava čezmerno obremenjuje okolje, če:

1. od celotnega števila zaporednih meritev, določenega s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda:

– več kakor 20 % izmerjenih vrednosti kateregakoli parametra onesnaženosti, za katere je v predpisih, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav ali emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav,

določena mejna vrednost emisije snovi, presega predpisano mejno vrednost tega parametra ali ena od izmerjenih vrednosti kateregakoli od teh parametrov za več kakor 100 % presega to mejno vrednost, ali

– več kakor 20 % izmerjenih vrednosti kateregakoli parametra onesnaženosti, ki ni parameter iz prejšnje alineje, presega predpisano mejno vrednost tega parametra ali ena od izmerjenih vrednosti kateregakoli od teh parametrov za več kakor 50 % presega to mejno vrednost,

2. je letna povprečna vrednost učinka čiščenja manjša od predpisane mejne vrednosti letnega povprečnega učinka čiščenja komunalne ali skupne čistilne naprave, če je v okoljevarstvenem dovoljenju za to komunalno ali skupno čistilno napravo določeno, da se namesto mejne vrednosti parametra onesnaženosti uporablja učinek čiščenja, ali

3. letna količina onesnaževala v mešanici odpadnih voda iz skupne čistilne naprave, za katero se določa mejna vrednost letne količine, presega predpisano mejno vrednost letne količine tega onesnaževala.

(3) Če je v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda za prve meritve ali obratovalni monitoring določeno:

– manj kakor osem zaporednih meritev, se šteje, da je ena meritev enaka 20 % vseh predpisanih meritev,

– od osem do 12 zaporednih meritev, se šteje, da sta dve meritvi enaki 20 % vseh predpisanih meritev, ali

– več kakor 12 zaporednih meritev, se šteje, da so tri meritve enake 20 % vseh predpisanih meritev.

(4) Naprava, ki odpadno vodo odvaja neposredno v vodotok, čezmerno obremenjuje okolje, če obratovalni monitoring stanja površinske vode v skladu s 33. členom te uredbe na mestu vzorčenja dolvodno od iztoka odpadne vode izkaže znatno povečanje.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se rezultati meritev obratovalnega monitoringa na iztoku iz komunalne ali skupne čistilne naprave, v kateri se čisti tudi padavinska odpadna voda, pri ugotavljanju čezmerne obremenitve ne vrednotijo, če je mešanica odpadnih voda na vtoku onesnažena zaradi izrednih razmer, ki so nastale zaradi naravnih nesreč ali izrednih meteoroloških ali hidroloških pojavov.

2.4 Ukrepi preprečevanja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda

12. člen

(prepovedi)

(1) Komunalno, industrijsko odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda je prepovedano odvajati v podzemne vode, če gre za:

1. neposredno odvajanje ali

2. posredno odvajanje na:

– najožjih vodovarstvenih območjih,

– ožjih ali širših vodovarstvenih območjih, če tako določajo predpisi, ki urejajo vodovarstveni režim na teh območjih, ali

– prispevnih območjih naravnih jezer, razen presihajočih jezer.

(2) Komunalno, industrijsko odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda je prepovedano odvajati v celinske površinske vode, ki:

– v skladu s to uredbo niso vodotoki,

– so kopalne vode,

– so referenčni odseki vodotokov,

– so vodotoki na vodovarstvenih območjih, če tako določajo predpisi, ki urejajo vodovarstveni režim na teh območjih,

– so vodotoki na prispevnih območjih naravnih jezer, razen presihajočih jezer, ali

– so vodotoki, katerih srednji mali pretok je manjši od dvakratnika največjega šesturnega povprečnega pretoka odpadne vode iz naprave.

(3) Komunalno, industrijsko odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda je prepovedano odvajati neposredno v kopalne vode na morju.

(4) Padavinsko odpadno vodo, razen padavinske odpadne vode s streh objektov, je prepovedano odvajati čez posamične iztoke:

1. neposredno v podzemne vode,

2. posredno v podzemne vode na vodovarstvenih območjih, če tako določajo predpisi, ki urejajo vodovarstveni režim na teh območjih,

3. neposredno v stoječe celinske površinske vode,

4. neposredno v tekoče celinske površinske vode, ki so:

– kopalne vode ali

– vodotoki na vodovarstvenih območjih, če tako določajo predpisi, ki urejajo vodovarstveni režim na teh območjih, ali

5. neposredno v kopalne vode na morju.

2.5 Ukrepi zmanjševanja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda

13. člen

(ukrepi za naprave, ki odvajajo industrijsko odpadno vodo)

(1) Pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji, obratovanju ali vzdrževanju naprav, pri katerih emisija snovi ali toplote pri odvajanju industrijske odpadne vode presega predpisane mejne vrednosti emisije snovi ali toplote, mora investitor ali upravljavec zagotoviti vgradnjo in obratovanje industrijske čistilne naprave, če tega preseganja ni mogoče preprečiti z drugimi ukrepi.

(2) Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji naprave ali vgradnji industrijske čistilne naprave mora investitor izbrati v praksi preizkušeno in na trgu razpoložljivo tehniko, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti emisije snovi ali toplote niso presežene.

(3) Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji naprave, v kateri nastaja industrijska odpadna voda, mora investitor zagotoviti gradnjo objektov za izravnavanje sunkovitega odvajanja industrijske odpadne vode v vode ali javno kanalizacijo, ki morajo biti dimenzionirani tudi za morebitne motnje, nezgode ali podobne pojave v tehnološkem postopku.

(4) Pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji ali obratovanju naprave, v kateri nastaja industrijska odpadna voda, mora investitor ali upravljavec naprave za zmanjševanje emisije snovi ali toplote zagotoviti:

– uporabo tehnike z najmanjšo mogočo porabo vode, ponovno uporabo vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo, uporabo za okolje in zaposlene pri vzdrževanju kanalizacijskih sistemov ter čistilnih naprav manj škodljivih surovin in materialov v tehnološkem postopku,

– uporabo recikliranja odpadnih snovi in izmenjavanje toplote ter varčno rabo surovin in energije,

– prednostno čiščenje delnih tokov industrijske odpadne vode in izločanje odpadnih snovi na mestu njihovega nastanka in

– izvajanje ukrepov v skladu s posebnim predpisom iz prvega odstavka 2. člena te uredbe, če so za napravo predpisani.

(5) Upravljavec naprave, ki odvaja industrijsko odpadno vodo v vode ali v javno kanalizacijo, mora ob izpadu industrijske čistilne naprave ali ob kakršnikoli okvari v proizvodnji, ki bi lahko povzročila čezmerno obremenitev industrijske odpadne vode na iztoku v vode ali v javno kanalizacijo, sam takoj začeti izvajati ukrepe za odpravo okvare, zmanjšanje in preprečitev nadaljnega čezmernega obremenjevanja.

(6) Upravljavec naprave mora izpad ali okvaro iz prejšnjega odstavka takoj prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja, in, če se industrijska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo, o tem takoj obvestiti upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave.

14. člen

(ukrepi za industrijsko odpadno vodo)

(1) Upravljavec naprave mora na območju, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, industrijsko odpadno vodo odvajati v javno kanalizacijo, če je to tehnično mogoče in je za čiščenje industrijske odpadne vode zagotovljena zmogljivost komunalne ali skupne čistilne naprave, ki zaključuje javno kanalizacijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odvajanje industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo, ki ni zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo, če:

– je to tehnično mogoče,

– je iz operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode razvidno, da gre za javno kanalizacijo območja poselitve, za katero je predvideno, da bo zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo z zmogljivostjo, enako ali večjo od 2 000 PE,

– se za to napravo v okoljevarstvenem dovoljenju do začetka obratovanja čistilne naprave iz prejšnje alineje določijo mejne vrednosti parametrov onesaženosti, ki so predpisane pri neposrednem ali posrednem odvajanju industrijske odpadne vode v vode,

– se za to napravo v okoljevarstvenem dovoljenju do začetka obratovanja čistilne naprave iz druge alineje tega odstavka določijo mejne vrednosti letnih količin onesnaževal v industrijski odpadni vodi v skladu s 6. členom te uredbe, pri čemer se za srednji mali pretok vodotoka šteje srednji mali pretok vodotoka na mestu iztoka odpadne vode iz te javne kanalizacije, in

– sta vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priloženi mnenji upravljavca javne kanalizacije in investitorja čistilne naprave, da predlaganemu odvajanju industrijske odpadne vode ne nasprotujeta.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odvajanje industrijske odpadne vode neposredno ali posredno v vode, ki se mora v skladu s prvim odstavkom tega člena odvajati v javno kanalizacijo, če:

– industrijska odpadna voda škodljivo vpliva na objekte javne kanalizacije ali na obratovanje komunalne ali skupne čistilne naprave,

– se industrijska odpadna voda pred odvajanjem v vode očisti po postopku, ki je najmanj enako učinkovit kakor čiščenje na komunalni ali skupni čistilni napravi in nobeno od onesnaževal v industrijski odpadni vodi ne presega letne količine, ki je za to onesnaževalo določena v prilogi 3 te uredbe,

– bi bila drugačna ureditev tehnično neizvedljiva ali bi povzročila nesorazmerno visoke stroške in

– je iz vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja razvidno, da so izpolnjeni pogoji iz 21. člena te uredbe.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli prevzem in odvoz te industrijske odpadne vode s cestnim motornim vozilom, če:

– gre za šaržni izpust industrijske odpadne vode,

– se ta industrijska odpadna voda do prevzema in odvoza s cestnim motornim vozilom zbira v nepropustnem zbiralniku, ki je zgrajen tako, da je preprečeno odtekanje ali prelivanje industrijske odpadne vode v vode ali javno kanalizacijo,

– se ne glede na letno količino te industrijske odpadne vode v okviru obratovalnega monitoringa zagotovi meritve količine te industrijske odpadne vode,

– se za to industrijsko odpadno vodo zagotovi čiščenje na komunalni ali skupni čistilni napravi z zmogljivostjo, enako ali večjo od 10 000 PE, ali industrijski čistilni napravi po postopku, ki zagotavlja odstranjevanje ogljika, nitrifikacijo ter odstranjevanje dušika in fosforja,

– čistina naprava iz prejšnje alineje obratuje v skladu s predpisi in

– je vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priloženo mnenje upravljavca čistilne naprave, kjer se čisti ta industrijska odpadna voda, da to ne bo škodljivo vplivalo na objekte ali na obratovanje čistilne naprave.

15. člen

(ukrepi za komunalne in skupne čistilne naprave)

(1) Pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji, obratovanju ali vzdrževanju komunalnih ali skupnih čistilnih naprav mora investitor ali upravljavec upoštevati lokalne podnebne in druge razmere tako, da naprava ob vseh sezonskih ali drugih nihanjih podnebnih razmer ali nihanjih obremenitve obratuje v skladu z zahtevami iz te uredbe in predpisov, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav ali emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

(2) Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji komunalne ali skupne čistilne naprave mora investitor zagotoviti gradnjo objektov za izravnavanje sunkovitega odvajanja komunalne odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz skupne čistilne naprave v vode, ki morajo biti dimenzionirani tudi za morebitne motnje, nezgode ali podobne pojave v tehnološkem postopku.

(3) Upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave ima zaradi varovanja naprave v izrednih razmerah pravico začasno prekiniti dotok odpadne vode v komunalno ali skupno čistilno napravo.

(4) Upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave, ki odvaja komunalno odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda v vode na prispevnem območju kopalne vode, mora ob izpadu čistilne naprave ali ob kakršnikoli okvari v delovanju, ki bi lahko povzročila čezmerno obremenitev komunalne odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz skupne čistilne naprave na iztoku v vode, sam takoj začeti izvajati ukrepe za odpravo okvare ter zmanjšanje in preprečitev nadaljnjega čezmernega obremenjevanja.

16. člen

(ukrepi za komunalno odpadno vodo)

(1) Na območju, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, mora investitor ali lastnik objekta, v katerem nastaja komunalna odpadna voda, zagotoviti, da se komunalna odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo.

(2) Na območju, ki ni območje iz prejšnjega odstavka, mora investitor ali lastnik objekta, v katerem nastaja komunalna odpadna voda, zagotoviti, da se za komunalno odpadno vodo pred odvajanjem neposredno ali posredno v vode izvedejo ukrepi v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

(3) Če ima stavba upravnika, določenega v skladu s predpisi, ki urejajo stanovanja, lahko obveznosti iz prejšnjih odstavkov tega člena prevzame upravnik.

17. člen

(ukrepi za padavinsko odpadno vodo)

(1) Padavinsko odpadno vodo, ki odteka s strehe objekta, mora lastnik objekta odvajati neposredno ali posredno v vode, kadar je to tehnično izvedljivo, razen če to vodo uporabi kot dodatni vir vode za namene, pri katerih ni treba zagotoviti kakovosti za pitno vodo, na primer splakovanje stranišč, pranje perila ali zalivanje, in se za tako uporabljeno padavinsko odpadno vodo zagotovi izvedba ukrepov iz prejšnjega člena.

(2) Padavinsko odpadno vodo, ki odteka z utrjenih, tlakovanih ali drugim materialom prekritih površin objektov in je onesnažena z usedljivimi snovmi, mora upravljavec teh objektov zajeti in mehansko obdelati v:

1. usedalniku, če padavinsko odpadno vodo odvaja v javno kanalizacijo,

2. usedalniku in lovilniku olj ali čistilni napravi padavinske odpadne vode, če padavinsko odpadno vodo odvaja neposredno ali posredno v vode ter gre za:

– površine, vključno s funkcionalnimi prometnimi površinami ob objektih, ki so namenjene prometu ali parkiranju ali skladiščenju motornih vozil z maso, enako ali manjšo od 7,5 t, katerih skupna površina je enaka ali večja od 1 ha,

– površine, vključno s funkcionalnimi prometnimi površinami ob objektih, ki so namenjene prometu ali parkiranju ali skladiščenju motornih vozil z maso, večjo od 7,5 t, katerih skupna površina je enaka ali večja od 0,6 ha,

– javne ceste in tako določa predpis, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju padavinske vode z javnih cest, ali

– objekte na vodovarstvenih območjih, če tako določajo predpisi, ki urejajo vodovarstveni režim na teh območjih, ali

3. usedalniku in lovilniku olj ali čistilni napravi padavinske odpadne vode, če padavinsko odpadno vodo odvaja neposredno v referenčni odsek.

(3) Upravljavec javne ceste, določen v skladu s predpisi, ki urejajo javne ceste, mora zagotoviti gradnjo zadrževalnih objektov, ki so dimenzionirani na sposobnost zadrževanja padavinskih odpadnih voda, ki se odvajajo v javno kanalizacijo, na dopusten iztok v komunalno ali skupno čistilno napravo.

(4) Razpršeno odvajanje padavinske odpadne vode je prepovedano, razen za padavinsko odpadno vodo, ki odteka z utrjenih, tlakovanih ali drugim materialom prekritih površin, ki so:

1. površine objektov, razvrščenih po klasifikacijskih ravneh v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst objektov in objekte državnega pomena:

– športnega igrišča s klasifikacijsko številko 2411, razen površin za avtomobilске ali motoristične dirke,

– drugega gradbenega inženirskega objekta za šport, rekreacijo in prosti čas s klasifikacijsko številko 2412,

– obrambnega objekta s klasifikacijsko številko 24201,

– pokopališča s klasifikacijsko številko 24204,

– glavne ali regionalne železniške proge s klasifikacijsko številko 2121,

– mestne železniške proge s klasifikacijsko številko 2122,

– letališke steze ali ploščadi s klasifikacijsko številko 21301 ali

– javne ceste s klasifikacijsko številko 211, za katero v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju padavinske vode z javnih cest, ni treba zagotoviti zajetja padavinske odpadne vode, ki odteka s cestišča javne ceste, v zadrževalniku padavinske odpadne vode, ali

2. nepokrite površine objektov, vključno s funkcionalnimi prometnimi površinami ob objektih, ki so namenjene prometu ali parkiranju ali skladiščenju motornih vozil, z maso:

– enako ali manjšo od 7,5 t in katerih površina je manjša od 1 ha ali

– večjo od 7,5 t in katerih površina je manjša 0,6 ha.

(5) Ne glede na 2. točko drugega odstavka tega člena in 2. točko prejšnjega odstavka mora investitor ali upravljavec površin, ki so namenjene parkiranju ali skladiščenju motornih vozil zaradi izvajanja dejavnosti trgovine z rabljenimi motornimi vozili, vzdrževanja ali popravila motornih vozil, zbiranja ali razgradnje izrabljenih motornih vozil, padavinsko odpadno vodo, ki odteka s teh površin, zajeti in mehansko obdelati v lovilniku olj ali čistilni napravi padavinske odpadne vode.

(6) Če ima stavba upravnika, določenega v skladu s predpisi, ki urejajo stanovanja, lahko obveznost iz prvega odstavka tega člena prevzame upravnik.

18. člen

(ukrepi za bakteriološko onesnaženo odpadno vodo)

Lastnik ali upravljavec naprave, ki je objekt za izvajanje bolnišnične dejavnosti na sekundarni ravni ali dejavnosti klinike, kliničnega inštituta ali kliničnega oddelka na terciarni ravni na bolnišnični način, iz katerega se odvaja industrijska ali komunalna odpadna voda, ki vsebuje kužne snovi, ali industrijska ali komunalna odpadna voda iz oddelkov z bolniki s črevesnimi ali drugimi splošno nevarnimi infekcijskimi boleznimi, mora zagotoviti dezinficiranje take vode pred njenim odvajanjem v javno kanalizacijo, neposredno ali posredno v vode.

2.6 Drugi ukrepi zmanjševanja emisije snovi

19. člen

(ravljanje z blatom)

(1) Blato je prepovedano izpuščati v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode, razen na komunalno ali skupno čistilno napravo, ki je opremljena za prevzem in obdelavo blata v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode.

(2) Upravljavec čistilne naprave mora z blatom ravnati v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se za prevzem, prevoz in obdelavo blata iz komunalnih čistilnih naprav in obstoječih greznic, ki se izvajajo kot storitve obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, predpisi, ki urejajo odpadke, ne uporabljajo.

20. člen

(drugi ukrepi)

(1) Silažni sok je prepovedano izpuščati v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode.

(2) Odpadke in živalske stranske proizvode je prepovedano:

– izpuščati v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode ali

– rezati, drobiti, mleti ali redčiti z namenom, da se z odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda odvajajo v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode.

(3) Upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave lahko obdeluje biološko razgradljive odpadke, če:

– je komunalna ali skupna čistilna naprava opremljena z eno od naprav v skladu s predpisom, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov,

– zaradi obdelave biološko razgradljivih odpadkov ne bo motena obdelava blata, ki se izvaja kot storitev obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, in

– ima upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(4) Upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave lahko obdeluje tekoče živalske stranske proizvode, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in zahteve za odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov v skladu s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode.

2.7 Pogoji za odvajanje odpadnih voda

21. člen

(pogoji za odvajanje)

(1) Odpadna voda se lahko odvaja neposredno v površinsko vodo, če:

- za površinsko vodo ne veljajo prepovedi iz 12. člena te uredbe in
- parametri onesnaženosti ne presegajo za napravo predpisanih mejnih vrednosti emisije snovi ali toplote za odvajanje neposredno v vode.

(2) Odpadna voda se lahko odvaja posredno v podzemno vodo le na območjih, kjer ni vodotokov, če:

- za območje ne veljajo prepovedi iz 12. člena te uredbe,
- parametri onesnaženosti ne presegajo za napravo predpisanih mejnih vrednosti emisije snovi ali emisije toplote za odvajanje posredno v vode,
- odvajanje odpadne vode nima škodljivega vpliva na kakovost tal ali podzemne vode ali so škodljivi vplivi odpravljeni ali zmanjšani na sprejemljivo raven in
- odvajanje odpadne vode nima škodljivega vpliva na vir pitne vode, če gre za odvajanje na vodovarstvenem območju.

2.8 Obveznosti investitorjev in upravljavcev naprav, ki se nanašajo na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in obratovanje naprave

2.8.1 Okoljevarstveno dovoljenje

22. člen

(obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za obratovanje ali vsako večjo spremembo v obratovanju naprave, ki odvaja industrijsko odpadno vodo v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode, mora upravitelj naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(2) Za obratovanje ali vsako večjo spremembo v obratovanju komunalne ali skupne čistilne naprave, ki odvaja odpadno vodo neposredno ali posredno v vode, mora upravitelj naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

23. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravitelj naprave vloži vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja na obrazcu, ki ga Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija) objavi na svojih spletnih straneh in je dostopen pri agenciji, pisno ali v elektronski obliki v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o upravitelju naprave in podatke o pooblaščenцу, ki zastopa upravitelja naprave,
- podatke o napravi (proizvodna zmogljivost) in dejavnostih, ki v njej potekajo,
- podatke o lokaciji naprave (parcelna številka in katastrska občina),
- opis tehnološkega postopka, vključno s shematskim prikazom tehnološkega postopka,
- podatke o surovinah, pomožnih materialih in drugih snoveh, ki se pojavljajo v tehnološkem postopku,
- podatke o izpolnjevanju ukrepov, predpisanih za napravo,
- opis tehnik in načinov zmanjševanja emisij, vključno z opisom čiščenja odpadne vode,
- podatke o količini in tipu odpadnih voda, ki se odvajajo iz naprave (največjo letno količino, največjo dnevno količino, največji šesturni povprečni pretok),
- podatke o načinu odvajanja ter o iztokih in merilnih mestih za izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa odpadnih voda, vključno z lokacijo iztokov in merilnih mest v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1:5 000,

– podatke o površinski ali podzemni vodi, vključno z navedbo imena in šifre vodnega telesa površinske ali podzemne vode, v katero se odvaja odpadna voda,

– podatke in izračune, ki so potrebni za določitev mejnih vrednosti letnih količin onesnaževal v skladu s 6. členom te uredbe in mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti v skladu z 2. točko priloge 2 te uredbe,

– mnenja upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave v skladu s to uredbo ter

– predlog pooblaščenega izvajalca obratovalnega monitoringa dodatnih parametrov industrijskih odpadnih voda v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda.

(3) Vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora biti priložena dokumentacija, iz katere je razvidno:

– izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 21. člena te uredbe, če gre za posredno odvajanje odpadne vode v vode, ali

– podatki za oceno vrednosti srednjega malega pretoka na mestu iztoka odpadne vode v vodotok, če gre za odvajanje v vodotok in je za oceno vrednosti v skladu s 24. členom te uredbe treba zagotoviti izvedbo meritev.

(4) Dokumentacija iz prve alinee prejšnjega odstavka mora biti izdelana v skladu z zahtevami iz 1. točke priloge 5, ki je sestavni del te uredbe, izdelal pa jo lahko le oseba, ki je pooblaščen za izvajanje obratovalnega monitoringa onesnaževanja podzemne vode v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring onesnaževanja podzemne vode. Dokumentacija mora vključevati določitev vplivnega območja nameravanega odvajanja odpadne vode na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1:10 000 ali 1:5 000 ali v bolj natančnem merilu.

(5) Če gre za napravo, za katero je treba v postopku pridobitve vodnega soglasja v skladu s predpisi, ki urejajo vode, izdelati analizo tveganja zaradi posega na vodovarstvenem območju, lahko dokumentacija iz prve alinee tretjega odstavka tega člena vključuje le tiste vsebine iz 1. točke priloge 5 te uredbe, ki niso vključene v analizi tveganja, vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja pa mora biti priložena tudi ta analiza tveganja.

(6) Če se vloga iz prvega odstavka tega člena nanaša na podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, se obseg in vsebina dokumentacije iz prve alinee tretjega odstavka tega člena nanaša le na tiste vsebine iz 1. točke priloge 5 te uredbe, ki so glede na zadnjo vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje te naprave spremenjene.

(7) Podatki o vplivnih območjih iz četrtega odstavka tega člena in njihove geografske meje so del informacijskega sistema okolja.

24. člen

(ocena vrednosti srednjega malega pretoka)

(1) Vrednost srednjega malega pretoka vodotoka na mestu iztoka odpadne vode v vodotok za izračun mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti iz 2. točke priloge 2 te uredbe in letnih količin onesnaževal iz 6. člena te uredbe se pridobi iz podatkov državnega hidrološkega monitoringa, ki ga izvaja agencija.

(2) Če na mestu iztoka ne obstajajo podatki državnega hidrološkega monitoringa iz prejšnjega odstavka, agencija izdelal oceno vrednosti srednjega malega pretoka vodotoka na mestu iztoka z izračuni na podlagi podatkov o razmerjih pretoka in velikostih prispevnih površin hidrološko podobnega povodja ali porečja, na podlagi modelnega izračuna ali na podlagi druge empirične metode, če gre za:

– hidrogeološko homogeni porečji in

– hidromorfološko podobni porečji.

(3) Če agencija ne razpolaga s podatki za izdelavo ocene iz prejšnjega odstavka, mora upravljavec naprave zagotoviti izvedbo meritev pretokov ter izdelavo dokumentacije z opisom rezultatov izvedenih meritev na mestu iztoka v skladu z zahtevami iz 2. točke priloge 5 te uredbe.

(4) Meritve iz prejšnjega odstavka je treba izvesti v času malih pretokov, pri čemer je treba izvesti vsaj tri meritve v presledku najmanj sedmih dni. Podatki o opravljenih meritvah pretokov iz tega odstavka postanejo del zbirke hidroloških podatkov, ki jo vodi agencija.

(5) Vrednost srednjega malega pretoka vodotoka iz tretjega odstavka tega člena oceni ministrstvo v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

25. člen

(izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave izda ministrstvo pod naslednjimi pogoji:

– naprava mora zagotavljati obratovanje in odvajanje odpadnih voda v skladu s to uredbo in posebnimi predpisi iz prvega odstavka 2. člena te uredbe, ki se nanašajo na napravo,

– upravljavec naprave mora izvajati predpisane ukrepe za zmanjševanje emisije snovi in toplote ter ravnanje z odpadnimi vodami,

– naprava mora pri odvajanju odpadnih voda zagotavljati, da predpisane mejne vrednosti emisije snovi in toplote niso presežene,

– pri odvajanju odpadne vode neposredno v čezmerno obremenjeno vodno telo površinske vode ali posredno v čezmerno obremenjeno vodno telo podzemne vode odpadna voda iz naprave ne vsebuje onesnaževal, ki so vzrok za to čezmerno obremenjenost,

– upravljavec naprave mora zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s programom, ki je podrobneje določen v okoljevarstvenem dovoljenju, in

– upravljavec naprave mora zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa stanja voda iz 33. člena te uredbe, če je za napravo predpisan, v skladu s programom, ki je podrobneje določen v okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Ne glede na četrto alinejo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo na podlagi vloge upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za posamezno čistilno napravo v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odvajanje komunalne odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz skupne čistilne naprave v čezmerno obremenjeno vodno telo, če gre za opremljanje območja poselitve iz operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode z javno kanalizacijo.

(3) Če se naprava uvršča med naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, se okoljevarstveno dovoljenje za njeno obratovanje izda v skladu s tem predpisom, če obratovanje naprave izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

26. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

V okoljevarstvenem dovoljenju ministrstvo določi:

– vrsto naprave, za katero se izda okoljevarstveno dovoljenje,

– lokacijo naprave, iztokov in merilnih mest v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1:5 000,

– zmogljivost naprave in vrsto tehnološkega postopka, zaradi katerega nastaja v napravi odpadna voda,

– največjo letno količino odpadne vode, razen za padavinsko odpadno vodo,

– mejne vrednosti parametrov onesnaženosti iz 5. člena te uredbe, če gre za industrijsko ali komunalno odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda iz skupne čistilne naprave,

– mejne vrednosti parametrov onesnaženosti mešanice odpadnih voda, če gre za mešanico odpadnih voda iz sedmega odstavka 5. člena te uredbe,

– največjo letno količino onesnaževal v odpadni vodi, izračunano na podlagi največje letne količine odpadne vode in predpisane mejne vrednosti emisije snovi, ki ne sme presegati mejne vrednosti letne količine onesnaževal iz 6. člena te uredbe,

– parametre onesnaženosti, ki so vključeni na seznam prvih meritev in meritev obratovalnega monitoringa,

– program prvih meritev in obratovalnega monitoringa ter način poročanja,

– program obratovalnega monitoringa stanja voda iz 33. člena te uredbe, če je za napravo predpisan,

– največji šesturni povprečni pretok in največjo dnevno količino odpadne vode,

– pogoje v zvezi s poslovníkom in vodenjem obratovalnega dnevnika in

– čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, pogoje v zvezi z njegovim podaljšanjem ter druge pogoje v zvezi z obratovanjem naprave, ki vplivajo na okolje zaradi odvajanja odpadne vode.

2.8.2 Naprave, za katere okoljevarstvenega dovoljenja ni treba pridobiti

27. člen

(obratovanje naprav brez okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ne glede na prvi odstavek 22. člena te uredbe in če je iz strokovne ocene razvidno, da je naprava skladna s predpisi,

okoljevarstvenega dovoljenja ni treba pridobiti za:

1. obratovanje naprave, ki ni naprava ali del naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, če:

a) gre za odvajanje industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo, za katero je iz operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode razvidno, da gre za javno kanalizacijo območja poselitve, za katero je predvideno, da bo zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo z zmogljivostjo, enako ali večjo od 2 000 PE, in

b) je naprava, iz katere se odvaja industrijska odpadna voda, naprava v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadnih voda iz:

- postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi, objektov za vzdrževanje in popravila motornih vozil ter pralnic za motorna vozila,
- naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode,
- objektov in naprav za pripravo vode,
- naprav za pranje in kemično čiščenje tekstilij,
- obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov,
- naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme,
- naprav za proizvodnjo alkoholnih in brezalkoholnih pijač ali
- objektov reje domačih živali;

2. obratovanje naprave, ki ni naprava ali del naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, če:

a) gre za odvajanje industrijske odpadne vode v:

– javno kanalizacijo, za katero je iz operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode razvidno, da gre za javno kanalizacijo območja poselitve, za katero je predvideno, da bo zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo z zmogljivostjo, manjšo od 2 000 PE, ali

– neposredno ali posredno v vode na območju, ki ni vodovarstveno območje, in

b) je naprava, iz katere se odvaja industrijska odpadna voda, postaja za preskrbo motornih vozil z gorivom ali objekt za vzdrževanje in popravila motornih vozil s površino, manjšo od 5 ha, in

3. obratovanje naprave, če je naprava, iz katere so odvaja industrijska odpadna voda, objekt v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadnih voda iz objektov za opravljanje zdravstvene in veterinarske dejavnosti, in gre za odvajanje odpadne vode v javno kanalizacijo, za katero je iz operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode razvidno, da gre za javno kanalizacijo območja poselitve, za katero je predvideno, da bo zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo z zmogljivostjo, enako ali večjo od 2 000 PE.

(2) Ne glede na 22. člen te uredbe okoljevarstvenega dovoljenja ni treba pridobiti za obratovanje naprave z izjavo o skladnosti gradbenega proizvoda, ki je:

- ločevalnik maščob, če gre za odvajanje komunalne odpadne vode,
- lovilnik olj ali
- mala komunalna čistilna naprava z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE.

(3) Ne glede na drugi odstavek 22. člena te uredbe in če je iz strokovne ocene razvidno, da je naprava skladna s predpisi, okoljevarstvenega dovoljenja ni treba pridobiti za obratovanje male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo:

1. manjšo od 50 PE, ki ni gradbeni proizvod z izjavo o skladnosti gradbenega proizvoda, ali

2. enako ali večjo od 50 PE, če ne gre za odvajanje:

- posredno v podzemno vodo,
- na vodovarstvenem območju in

– na vplivnem območju kopalnih voda.

28. člen

(strokovna ocena)

(1) Doseganje ravni varstva okolja po tej uredbi mora izhajati iz strokovne ocene iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena, v kateri mora biti naveden povzetek vsebin projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki se nanašajo na emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda.

(2) Strokovna ocena mora biti izdelana na obrazcu iz priloge 4, ki je sestavni del te uredbe, in se vloži v vodilno mapo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

2.8.3 Obratovalni monitoring odpadnih voda

29. člen

(prve meritve)

(1) Investitor ali upravljavec naprave mora zagotoviti prve meritve parametrov onesnaženosti in količine odpadnih voda, ki se izvedejo po prvem zagonu nove ali rekonstruirane naprave in po vsaki večji spremembi v obratovanju naprave (v nadaljnjem besedilu: prve meritve).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek prvih meritev ni treba zagotoviti za:

- ločevalnik maščob, če gre za odvajanje komunalne odpadne vode,
- lovilnik olj, če gre za odvajanje padavinske odpadne vode, ali
- čistilno napravo padavinske odpadne vode.

30. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Upravljavec naprave mora med obratovanjem naprave zagotavljati obratovalni monitoring odpadnih voda, ki zajema:

- občasne meritve parametrov onesnaženosti in količine odpadnih voda, ki se izvajajo v predpisanih časovnih presledkih (v nadaljnjem besedilu: občasne meritve), ali
- trajne meritve parametrov onesnaženosti in količine odpadnih voda, ki se izvajajo ves čas brez prekinitve (v nadaljnjem besedilu: trajne meritve).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek obratovalnega monitoringa odpadnih voda ni treba zagotavljati za:

- ločevalnik maščob, če gre za odvajanje komunalne odpadne vode,
- lovilnik olj, če gre za odvajanje padavinske odpadne vode, ali
- čistilno napravo padavinske odpadne vode.

(3) Pri obratovalnem monitoringu se posamezna meritev, razen preskušanje mikrobioloških parametrov, lahko ponovi, če se ponovi v celotnem obsegu meritev parametrov onesnaženosti in pri meritvah, pri katerih so bile mejne vrednosti emisije snovi ali toplote presežene, nobena od izmerjenih vrednosti parametra onesnaženosti ne presega predpisane mejne vrednosti tega parametra onesnaženosti za več kakor 100 %. Rezultate meritev, zaradi katerih so bile meritve ponovljene, je treba vključiti v poročilo o opravljenih občasnih in trajnih meritvah v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda.

31. člen

(trajne meritve)

(1) Če je letna količina industrijske odpadne vode iz naprave na posameznem iztoku večja od 100 000 m³, mora upravljavec naprave na takem iztoku zagotoviti trajne meritve količine odpadnih voda.

(2) Če ima naprava več iztokov, na katerih letna količina odpadnih voda ne presega 100 000 m³, hkrati pa je vsota letnih količin industrijske odpadne vode iz vseh iztokov iz naprave večja od 100 000 m³, mora upravljavec naprave zagotoviti trajne meritve količine odpadnih voda za vsakih 100 000 m³ letne količine industrijske odpadne vode na enem od iztokov, ki imajo največjo letno količino izpuščene industrijske odpadne vode.

(3) Če je zmogljivost komunalne ali skupne čistilne naprave enaka ali večja od 2 000 PE, mora upravljavec naprave na iztoku iz komunalne ali skupne čistilne naprave zagotoviti trajne meritve količine komunalne odpadne vode ali mešanice odpadnih voda.

(4) Za napravo, katere emisijski delež oddane toplote presega 80 % vrednosti predpisanega mejnega emisijskega deleža, mora upravljavec naprave zagotoviti trajne meritve temperature in količine odpadne vode na iztoku iz naprave ter temperature vodotoka, v katerega se odvajajo industrijske odpadne vode.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se trajne meritve količine odpadnih voda namesto na iztoku iz naprave lahko izvajajo na vtoku v napravo, če je mogoče dokazati povezavo med obema pretokoma.

32. člen

(sprememba programa obratovalnega monitoringa)

(1) Za posamezno napravo se lahko v okoljevarstvenem dovoljenju določi spremembo predpisanega programa obratovalnega monitoringa na podlagi:

1. vloge upravljavca naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, če je lahko:

- pogostost meritev manjša od predpisane, ker sta količina in onesnaženost odpadne vode enaki celo koledarsko leto,
- obseg meritev parametrov onesnaženosti manjši od predpisanega, ker je letna količina emisije enega ali več onesnaževal iz predpisanega obsega meritev manjša od količine, določene za ta onesnaževala v prilogi 3 te uredbe,

2. poročila o opravljenih občasni in trajni meritvah v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda ali podatkov o tehnološkem postopku, podatkov o čiščenju industrijske odpadne vode na komunalni ali skupni čistilni napravi ali podatkov iz monitoringa stanja površinskih ali podzemnih voda, če se mora:

- pogostost meritev povečati, ker se količina in onesnaženost odpadne vode spreminjata v obdobju med dvema občasni meritvama,
- obseg meritev povečati za enega ali več parametrov onesnaženosti, ker je letna količina posameznega onesnaževala večja od mejne vrednosti letne količine, določene v prilogi 3 te uredbe,
- obseg meritev povečati za enega ali več parametrov onesnaženosti iz priloge 2 te uredbe, ker rezultati monitoringa stanja površinskih ali podzemnih voda kažejo, da je vodno telo, v katero se odvaja odpadna voda, čezmerno obremenjeno s temi onesnaževali, ali
- obseg meritev za komunalno čistilno napravo, na kateri se čisti industrijska odpadna voda, povečati za enega ali več parametrov onesnaženosti, ki jih vsebuje ta industrijska odpadna voda.

(2) Ministrstvo lahko za posamezno napravo, če za njeno obratovanje ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, določi spremembo predpisanega programa obratovalnega monitoringa na podlagi:

1. vloge upravljavca naprave za spremembo programa obratovalnega monitoringa, če je iz vloge razvidno, da upravljavec naprave z izvajanjem ukrepov za zmanjševanje emisije snovi ali toplote zagotavlja izpolnjevanje pogojev za spremembo programa obratovalnega monitoringa iz 1. točke prejšnjega odstavka,

2. poročila o opravljenih občasni in trajni meritvah v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda ali podatkov o tehnološkem postopku, podatkov o čiščenju industrijske odpadne vode na komunalni ali skupni čistilni napravi ali podatkov iz monitoringa stanja površinskih ali podzemnih voda, če so izpolnjeni pogoji iz 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Vloga iz 1. točke prvega odstavka tega člena in 1. točke prejšnjega odstavka mora vsebovati:

- rezultate opravljenih občasni in trajni meritev emisije snovi,
- opis ukrepov za zmanjševanje emisije snovi ali toplote, s katerimi upravljavec naprave zagotavlja izpolnjevanje pogojev za spremembo programa obratovalnega monitoringa,
- mnenje izvajalca obratovalnega monitoringa, iz katerega je razvidno, da je zahtevana sprememba programa obratovalnega monitoringa upravičena, in
- rezultate občasni in trajni meritev vseh parametrov onesnaženosti, opravljenih v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda v letu pred potekom veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbe o spremembi programa obratovalnega monitoringa, če se vloga nanaša na podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja ali podaljšanje spremembe programa obratovalnega monitoringa v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka.

2.8.4 Obratovalni monitoring stanja površinskih ali podzemnih voda

33. člen

(obratovalni monitoring stanja voda)

Na podlagi vloge upravitelja naprave za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja se lahko za posamezno napravo, ki odvaja industrijsko odpadno vodo, ali posamezno komunalno ali skupno čistilno napravo ali za posamezen iztok iz naprave v okoljevarstvenem dovoljenju določi izvajanje obratovalnega monitoringa kakovosti površinske vode ali podzemne vode, v katero se odvaja odpadna voda (v nadaljnjem besedilu: obratovalni monitoring stanja voda), če je za napravo predpisana obveznost spremljanja vpliva odvajanja odpadne vode na kakovost površinskih ali podzemnih voda.

2.8.5 Poslovnik in obratovalni dnevnik

34. člen

(poslovnik za obratovanje naprave)

(1) Poslovnik za obratovanje naprave mora imeti upravitelj:

- komunalne čistilne naprave, razen male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE,
- skupne čistilne naprave,
- industrijske čistilne naprave,
- čistilne naprave padavinske odpadne vode,
- lovilnika olj, ki je namenjen čiščenju industrijske odpadne vode, in
- ločevalnika maščob, ki je namenjen čiščenju industrijske odpadne vode.

(2) Poslovnik iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. podatke o upravitelju naprave,
2. podatke o izvoru odpadnih voda, ki se na napravi čistijo:
 - za komunalno čistilno napravo število prebivalcev, priključenih na javno kanalizacijo, in seznam naprav s podatki o količini in vrsti njihove industrijske odpadne vode ter njihovem predčiščenju, če so priključene na komunalno čistilno napravo,
 - za industrijsko čistilno napravo vrsto dejavnosti in zmogljivost proizvodnje, ki povzroča nastajanje industrijske odpadne vode,
 - za skupno čistilno napravo število prebivalcev, priključenih na javno kanalizacijo, in seznam naprav s podatki o količini in vrsti njihove industrijske odpadne vode ter njihovem predčiščenju,
3. podatke o načinu odvajanja odpadne vode iz naprave, vključno z imenom in šifro vodnega telesa površinske ali podzemne vode ter imenom vodotoka, če gre za odvajanje v vodotok,
4. podatke o delovanju naprave:
 - opis tehnologije čiščenja odpadnih voda z navedbo kemijskih snovi, ki se uporabljajo pri čiščenju,
 - opis vrste in lastnosti posameznih delov naprave in njihovega delovanja,
 - učinek čiščenja naprave in njenih delov, predviden po projektu,
5. opis ravnanja z blatom, ki nastaja pri čiščenju odpadne vode, če gre za čistilno napravo,
6. opis ravnanja z odpadnim rastlinjem, če gre za rastlinsko čistilno napravo,
7. opis ravnanja z odpadnim oljem ali maščobami, če gre za lovilnik olj ali ločevalnik maščob,
8. navodila za obratovanje in vzdrževanje naprave,
9. navodila za nadzor delovanja naprave ter merjenje in vrednotenje pravilnega delovanja tehnologije čiščenja odpadnih voda,
10. navodila za ukrepe, s katerimi se ob nepravilnem delovanju vzpostavijo pravilni tehnološki pogoji čiščenja odpadnih voda,
11. navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika, vključno z opredelitvijo najmanjših časovnih presledkov vpisov vsebin iz

drugega odstavka 35. člena te uredbe,

12. podatke o delovnih mestih, potrebnih za obratovanje naprave in vodenje obratovalnega dnevnika, in

13. ime in naslov osebe, ki je odgovorna za obratovanje in vzdrževanje naprave.

(3) Poslovnik iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje priloge:

- projekt izvedenih del, na podlagi katerega je izdano uporabno dovoljenje,
- navodila dobaviteljev za vzdrževanje naprave in njenih delov,
- navodila dobaviteljev za nadzor delovanja naprave,
- pregledno situacijo kanalizacijskega omrežja, na katero je priključena naprava, z oznako merilnih mest in priključkov naprav, za katere je treba zagotavljati obratovalni monitoring,
- kalibracijske certifikate za merilne naprave za izvajanje trajnih meritev in
- kopijo okoljevarstvenega dovoljenja, če je izdano.

35. člen

(obratovalni dnevnik)

(1) Vodenje obratovalnega dnevnika mora ne glede na velikost naprave ali izvor odpadne vode zagotoviti upravljavec:

- komunalne čistilne naprave, razen male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE,
- skupne čistilne naprave,
- industrijske čistilne naprave,
- lovilnika olj in
- ločevalnika maščob.

(2) V obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka se redno vpisujejo:

- vsa opravljena dela pri obratovanju in vzdrževanju čistilne naprave, ločevalnika maščob ali lovilnika olj,
- podatki o industrijski odpadni vodi iz četrtega odstavka 14. člena te uredbe, zlasti datum prevzema, količina industrijske odpadne vode in naziv naprave, iz katere se odvaja ta industrijska odpadna voda, če gre za čistilno napravo, na kateri se čisti ta industrijska odpadna voda,
- rezultati merjenja delovanja tehnologije čiščenja odpadnih voda,
- vsi izredni dogodki, ki nastanejo med obratovanjem zaradi drugačne sestave odpadne vode, okvar ali drugih prekinitev obratovanja čistilne naprave, ločevalnika maščob ali lovilnika olj ali zaradi podobnih razlogov,
- čas trajanja izrednih dogodkov iz prejšnje alineje in
- informacije o datumu obvestila in naslovu, ki je bil obveščen o izpadu ali okvari v delovanju naprave.

(3) Obratovalni dnevnik je treba voditi v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi.

(4) Obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka lahko nadomesti elektronsko vodena evidenca podatkov iz drugega odstavka tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronsko vodeni evidenci, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,
- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani in vneseni v evidenco, ter
- uporabljena tehnologija in postopki elektronskega vodenja evidence v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov.

(5) Upravljavec naprave, ki odvaja industrijsko odpadno vodo s prevzemom in odvozom te odpadne vode s cestnim motornim vozilom v skladu s četrtem odstavkom 14. člena te uredbe, mora zagotoviti vodenje podatkov o tej industrijski odpadni vodi, zlasti še o datumih prevzema in odvoza, količini industrijske odpadne vode in podatkih o čistilni napravi, na kateri se čisti ta industrijska odpadna voda. Za

vodenje teh podatkov se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

III. NADZOR

36. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

37. člen

(prekrški za upravljavca naprave)

(1) Z globo od 20.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba, če:

– z odvajanjem odpadne vode čezmerno obremenjuje okolje (11. člen) ali

– odvaja odpadno vodo neposredno v podzemne vode ali posredno v podzemne vode na območju, kjer je to prepovedano, ali neposredno v celinske površinske vode, v katere je odvajanje odpadnih voda prepovedano, ali kopalne vode na morju (12. člen).

(2) Z globo od 10.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 2.000 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo od 10.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba, če:

– ne zagotovi ureditve ali vzdrževanja stalnih merilnih mest v skladu s predpisanimi zahtevami (9. člen),

– ne zagotovi vrednotenja emisije snovi ali emisije toplote za vsak iztok posebej (prvi odstavek 10. člena),

– ne zagotovi obratovanja industrijske čistilne naprave, če emisija snovi ali toplote presega predpisane mejne vrednosti emisije snovi ali toplote pri odvajanju industrijske odpadne vode (prvi odstavek 13. člena),

– ne izvaja ukrepov za odpravo okvare, zmanjšanje ali preprečitev nadaljnega čezmernega obremenjevanja ob izpadu industrijske čistilne naprave ali ob kakršnikoli okvari v proizvodnji, ki bi lahko povzročila čezmerno obremenitev industrijske odpadne vode na iztoku v vode ali v javno kanalizacijo (peti odstavek 13. člena),

– ne obvešča o izpadu industrijske čistilne naprave ali o kakršnikoli okvari v proizvodnji, ki bi lahko povzročila čezmerno obremenitev industrijske odpadne vode na iztoku v vode ali v javno kanalizacijo (šesti odstavek 13. člena),

– ne izvaja ukrepov za odpravo okvare, zmanjšanje ali preprečitev nadaljnega čezmernega obremenjevanja ob izpadu komunalne ali skupne čistilne naprave ali ob kakršnikoli okvari v delovanju, ki bi lahko povzročila čezmerno obremenitev komunalne odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz skupne čistilne naprave na iztoku v vode (četrti odstavek 15. člena),

– ne dezinficira bakteriološko onesnažene odpadne vode (18. člen),

– ne ravna z blatom na predpisan način (19. člen) ali

– na komunalni ali skupni čistilni napravi, ki ni opremljena z eno od naprav v skladu s predpisom, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov, obdeluje odpadke ali živalske stranske proizvode ali jih obdeluje brez okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov (tretji in četrti odstavek 20. člena).

(5) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(6) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba, če:

– ne izdelava poslovnika za obratovanje naprave (34. člen) ali

– ne vodi obratovalnega dnevnika (35. člen).

(7) Z globo od 2.000 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(8) Z globo od 1.000 eurov do 2.000 eurov se za prekršek iz četrtega ali šestega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

38. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- ne izvaja predpisanih ukrepov za komunalno odpadno vodo (prvi odstavek 16. člena),
- ne izvaja predpisanih ukrepov za padavinsko odpadno vodo (17. člen),
- izpušča blato v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode (prvi odstavek 19. člena) ali
- izpušča silažni sok, odpadke ali živalske stranske proizvode v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode ali reže, drobi, melje ali redči odpadke ali živalske stranske proizvode z namenom, da se z odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda odvajajo v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode (prvi in drugi odstavek 20. člena).

(2) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 1.000 eurov do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo od 400 eurov do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, če:

- odvaja odpadne vode na nedovoljen način ali v vode, v katere je odvajanje odpadnih voda prepovedano (12. člen),
- ne izvaja predpisanih ukrepov za komunalno odpadno vodo (prvi odstavek 16. člena),
- ne izvaja predpisanih ukrepov za padavinsko odpadno vodo (17. člen),
- izpušča blato v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode (prvi odstavek 19. člena) ali
- izpušča odpadke, živalske stranske proizvode ali silažni sok v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode ali reže, drobi, melje ali redči odpadke ali živalske stranske proizvode z namenom, da se z odpadno vodo ali mešanico odpadnih voda odvajajo v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode (prvi in drugi odstavek 20. člena).

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

39. člen

(obstoječa okoljevarstvena dovoljenja)

Okoljevarstvena dovoljenja, izdana do uveljavitve te uredbe, veljajo do izteka njihove veljavnosti.

40. člen

(prilagoditev obstoječe naprave ali objekta)

(1) Lastnik ali upravljavec obstoječe naprave, za katero v skladu z dosedanjimi predpisi še ni pridobil okoljevarstvenega dovoljenja, mora njeno obratovanje prilagoditi zahtevam te uredbe najpozneje v petih letih od uveljavitve te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora lastnik ali upravljavec obstoječe naprave iz prejšnjega odstavka ob spremembi okoljskih standardov kakovosti prilagoditi obratovanje naprave mejnim vrednostim parametrov onesnaženosti v skladu z 2. točko priloge 2 te uredbe in mejnim vrednostim letnih količin onesnaževal v skladu s 6. členom te uredbe najpozneje v petih letih od uveljavitve spremenjenih okoljskih standardov kakovosti.

(3) Lastnik ali upravljavec obstoječega objekta z utrjenimi, tlakovanimi ali drugim materialom prekritimi površinami mora odvajanje padavinske odpadne vode prilagoditi zahtevam iz 17. člena te uredbe najpozneje v petih letih od uveljavitve te uredbe.

(4) Lastnik ali upravljavec obstoječe naprave, za katero je pridobil okoljevarstveno dovoljenje pred uveljavitvijo te uredbe, mora obratovanje te naprave prilagoditi zahtevam te uredbe najpozneje v petih letih od uveljavitve te uredbe oziroma spremenjenih okoljskih standardov kakovosti iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek mora lastnik ali upravljavec obstoječe naprave, za katero je pridobil okoljevarstveno dovoljenje pred uveljavitvijo te uredbe, obratovanje te naprave prilagoditi zahtevam te uredbe najpozneje do izteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, če se veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja za njeno obratovanje izteče po roku iz prejšnjega odstavka.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena mora lastnik ali upravljavec:

1. obstoječega lovilnika olj prilagoditi njegovo obratovanje zahtevam te uredbe najpozneje:

– do 9. decembra 2014, če je bil lovilnik olj zgrajen pred 9. junijem 1997 ali je obratoval na ta dan, in

– v 90 mesecih po tem, ko obratuje več kakor deset let;

2. obstoječe naprave prilagoditi poslovniki za obratovanje naprave v skladu s 34. členom te uredbe najpozneje v enem letu od uveljavitve te uredbe.

41. člen

(izjeme pri določanju mejnih vrednosti emisije snovi za obstoječe naprave)

(1) Ne glede na 6. člen te uredbe se lahko na podlagi vloge za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja upravljavca obstoječe naprave za posamezno obstoječo napravo ali za posamezen iztok iz te naprave v okoljevarstvenem dovoljenju opusti določitev mejne vrednosti letne količine za eno ali več onesnaževal, če je iz vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja razvidno, da:

– je za tehnološki postopek v napravi uporabljena najboljša razpoložljiva tehnika,

– mejne vrednosti parametrov onesnaženosti niso presežene pri nobeni od meritev obratovalnega monitoringa in

– vodno telo vodotoka ali njegov del, v katerega se odvaja odpadna voda iz naprave, ni čezmerno obremenjeno glede na tista onesnaževala, ki so predmet opustitve.

(2) Za obstoječo napravo ali iztok iz obstoječe naprave iz prejšnjega odstavka se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo:

– obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa stanja površinske vode v skladu s 33. členom te uredbe za onesnaževala, ki so predmet opustitve, zaradi spremljanja vpliva odvajanja odpadne vode na kakovost površinskih voda,

– mesta vzorčenja za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja površinske vode in program obratovalnega monitoringa stanja površinske vode ter

– obveznost ugotavljanja čezmernega obremenjevanja v skladu s četrtrim odstavkom 11. člena te uredbe za to napravo ali ta iztok iz naprave.

(3) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora poleg podatkov iz 23. člena te uredbe vsebovati tudi:

– podatke o vsebnosti onesnaževala, ki je v skladu s prvim odstavkom tega člena predmet opustitve, v površinski vodi vodotoka gorvodno od iztoka ali na območju, kjer ni vpliva odvajanja odpadne vode (ničelno stanje), vključno z rezultati opravljenih meritev in analiz, ki jih lahko izvede le oseba, ki izpolnjuje pogoje za izvajalca kemijskega stanja v skladu s predpisom, ki ureja monitoring stanja površinskih voda,

– predlog programa obratovalnega monitoringa stanja površinske vode, vključno s predlogom in utemeljitvijo mest vzorčenja gorvodno od iztoka ali na območju, kjer ni vpliva odvajanja odpadne vode, in dolvodno od iztoka iz naprave ter s predlogom merjenih parametrov onesnaženosti in pogostosti meritev.

(4) Ne glede na 11. člen te uredbe se pri obratovanju naprave, za katero je bila v skladu s 34. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) v okoljevarstvenem dovoljenju določena večja vrednost letne količine za eno ali več onesnaževal in ima v okoljevarstvenem dovoljenju določeno tudi mejno vrednost nitratnega dušika, celotnega dušika ali sulfatov v skladu s 6. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09), se do 31. decembra 2014 čezmerna obremenitev ne vrednoti glede na tako določeni nitratni dušik, celotni dušik ali sulfat, če upravljavec naprave izvaja ukrepe za doseganje mejne vrednosti letne količine onesnaževal v skladu s 6. členom te uredbe in se z izvedbo teh ukrepov do roka iz tega odstavka zagotovi tudi doseganje predpisanih mejnih vrednosti nitratnega dušika, celotnega dušika in sulfatov.

(5) Ne glede na tretjo alinejo drugega odstavka 14. člena te uredbe se za obstoječo napravo, ki industrijsko odpadno vodo odvaja v javno kanalizacijo, ki ni zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo, uporabljajo predpisane mejne vrednosti parametrov onesnaženosti industrijske odpadne vode pri odvajanju v javno kanalizacijo, letna količina onesnaževal pa se ne določa.

42. člen

(izjeme pri odvajanju odpadne vode iz obstoječe naprave)

(1) Ne glede na drugi odstavek 12. člena te uredbe se odpadne vode iz obstoječe naprave, če gre za obstoječi iztok iz te naprave, lahko odvajajo v celinsko površinsko vodo, ki je:

– referenčni odsek vodotoka,

– občasno tekoča celinska voda, ki izvira iz naravnih virov in teče po naravnih strugah ali umetno narejenih poglobitvah,

– namakalni ali melioracijski jarek, drenažni jarek ali drug objekt za osuševanje zemljišč, mlinščica ali drug vodni objekt (na primer kanal, namenjen razbremenjevanju visokih voda, dovodni ali odvodni kanal) ali

– vodotok, katerega srednji mali pretok je manjši od dvakratnika največjega šesturnega povprečnega pretoka odpadne vode iz naprave.

(2) Ne glede na drugi odstavek 12. člena te uredbe se odpadne vode iz rekonstruirane komunalne ali skupne čistilne naprave ali nove komunalne ali skupne čistilne naprave, ki nadomešča obstoječo komunalno ali skupno čistilno napravo, če gre za obstoječi iztok in za opremljanje območja poselitve iz operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode z javno kanalizacijo, lahko odvajajo v celinsko površinsko vodo iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na četrto alinejo prvega odstavka 25. člena te uredbe se lahko na podlagi vloge upravitelja obstoječe naprave za posamezno obstoječo napravo ali za posamezen iztok iz te naprave v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odvajanje odpadne vode v vodno telo, ki je čezmerno obremenjeno z enim ali več onesnaževali, ki jih vsebuje odpadna voda, če:

– gre za obstoječi iztok iz te naprave,

– je za tehnološki postopek v napravi uporabljena najboljša razpoložljiva tehnika in

– mejne vrednosti parametrov onesnaženosti in mejne vrednosti letnih količin onesnaževal niso presežene pri nobeni od meritev obratovalnega monitoringa.

43. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje obstoječe naprave)

(1) Upravitelj obstoječe naprave, ki je bila zgrajena pred 28. majem 2005 ali je obratovala na ta dan, ali obstoječe naprave, za katero je bilo pravnomočno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje pridobljeno pred tem datumom, mora okoljevarstveno dovoljenje v skladu s to uredbo pridobiti najpozneje do 22. decembra 2012.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko upravljavcu obstoječe komunalne ali skupne čistilne naprave, ki mora obratovanje čistilne naprave prilagoditi zahtevam iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav ali emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav, izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje rekonstruirane naprave ali nove naprave, ki nadomešča obstoječo napravo, najpozneje do rokov, do katerih mora biti v skladu s predpisi iz tega odstavka za odpadno vodo iz te naprave zagotovljeno:

– terciarno čiščenje, če gre za odvajanje odpadne vode na prispevnem območju občutljivega območja ali na vodnem območju Donave ali za odvajanje v tekočo površinsko vodo, katere srednji mali pretok je manjši od desetkratnika največjega šesturnega povprečnega pretoka odpadne vode iz te naprave,

– sekundarno čiščenje, če gre za odvajanje odpadne vode na območju, ki ni območje iz prejšnje alineje, ali

– ustrezno čiščenje v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav, če gre za odvajanje odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora upravitelj obstoječe komunalne ali skupne čistilne naprave iz prejšnjega odstavka, ki mora zagotoviti tudi dodatno obdelavo odpadne vode v skladu s predpisi, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav ali emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav, okoljevarstveno dovoljenje pridobiti najpozneje do roka, ko mora biti zagotovljena dodatna obdelava, če ta rok nastopi pred rokom iz prejšnjega odstavka.

44. člen

(dokončanje postopkov za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj)

(1) Vloge za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, vložene pred uveljavitvijo te uredbe, se ne glede na 23. člen te uredbe štejejo za vloge za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja po tej uredbi, če vsebujejo sestavine v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09).

(2) Postopki za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obstoječe naprave, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se dokončajo v skladu s to uredbo.

(3) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki ni obstoječa naprava, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se dokončajo v skladu s to uredbo.

(4) Postopki za pridobitev, spremembo ali podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, za katero v skladu s to uredbo ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se ustavijo po uradni dolžnosti, okoljevarstvena dovoljenja pa prenehajo veljati.

(5) Strokovna ocena, izdelana v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) pred uveljavitvijo te uredbe, se ne glede na 28. člen te uredbe šteje za strokovno oceno po tej uredbi.

45. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09), uporablja pa se za obstoječe naprave do izteka rokov iz 40. člena te uredbe.

46. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati 1. septembra 2012.

Št. 00728-33/2012

Ljubljana, dne 23. avgusta 2012

EVA 2012-2330-0095

Janez Janša l.r.
Predsednik

[Priloga 1: Seznam onesnaževal](#)

[Priloga 2: Mejne vrednosti parametrov onesnaženosti pri neposrednem in posrednem odvajanju ter pri odvajanju v javno kanalizacijo](#)

[Priloga 3: Mejne vrednosti letnih količin onesnaževal v odpadni vodi](#)

[Priloga 4: Strokovna ocena o skladnosti naprave s predpisi](#)

[Priloga 5: Zahteve za dokumentacijo, priloženo vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja](#)